

ophævet, da den må anses for at være i strid med direktivets art. 8, stk. 1, litra b. § 5, stk. 1, er herefter formuleret i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Den foreslåede formulering af § 5, stk. 3, svarer til den gældende § 5, stk. 4, 1. pkt. Det foreslåede stk. 4, 1. pkt., svarer herefter til gældende stk. 4, 2. pkt.

Det nye § 5, stk. 4, 2. pkt., er formuleret i konsekvens af det foreslåede nye § 2, stk. 6.

Til nr. 5.

Ændringen af § 5, stk. 5, er redaktionel.

Til nr. 6.

Den nye § 7, stk. 1, er foranlediget af direktivets art. 6, hvorefter skadesforsikringsvirksomhed kun vil kunne udøves, når tilladelse (koncession) er givet af vedkommende medlemslands tilsynsmyndighed.

Koncession kendes i dansk lovgivning for tiden kun for specielle brancher, f. eks. lovpligtig ulykkesforsikring.

Efter direktivets indhold skal koncession kun indføres for skadesforsikring. Da det imidlertid vil være vanskeligt at administrere denne ordning alene for skadesforsikring, foreslås den tillige indført for livsforsikring.

Hensigten med stk. 1, 2. pkt., er at fastslå, at der består en ret til at få koncession, når betingelserne herfor er opfyldt. Koncessionen kan således ikke nægtes, fordi der ikke skønnes at være behov for selskabet, jfr. direktivets art. 8, stk. 4.

Til nr. 7.

Ændringen af § 7, stk. 2, er en følge af koncessionsprincipets indførelse.

Til nr. 8.

Ændringen af § 8, stk. 2, er redaktionel.

Til nr. 10.

Efter direktivets art. 8, stk. 1, litra c, skal der ved ansøgning om koncession fremlægges en driftsplan. Da driftsplanen er et væsentligt led i bedømmelsen af selskabets arbejdsgrundlag, vil det være rimeligt, at stifterne giver en orientering herom på den stiftende generalforsamling. Derfor foreslås tilføjelsen til § 17, stk. 2.

Til nr. 11 og 13.

Ændringerne af § 18 og § 19, stk. 1, er en følge af koncessionsprincipet.

Til nr. 14.

Bestemmelsen i forslaget § 19 a, stk. 1, er nød-

vendig gjort af den i direktivets art. 9 foreskrevne driftsplan.

Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., indeholder bl. a. hjemmel til, at handelsministeren kan fastsætte det åremål, for hvilket driftsplanen skal udarbejdes. Dette skyldes, at valget af åremål vil kunne være forskelligt, eftersom det drejer sig om skades- eller livsforsikring. Efter direktivets art. 9, litra f, er det 3 år for skadesforsikring, medens det efter dansk praksis er 5 år for livsforsikring.

Bestemmelsen i stk. 2 er nødvendig gjort af direktivets art. 7, hvorefter koncessionen gives særskilt for hver forsikringsklasse eller grupper af klasser. I bilaget til direktivet er fastlagt, for hvilke klasser koncessionen kan gives.

Med hjemmel til stk. 2, 2. pkt., kan handelsministeren udfærdige nærmere regler indeholdende bl. a. den i bilaget fastlagte klassifikation.

Ifølge art. 12 i direktivet skal enhver beslutning om afslag på ansøgning om koncession være klart begrundet, ligesom der skal være adgang til domstolsprøvelse for enhver beslutning om afslag. Dette følger allerede af gældende dansk lovgivning og praksis, jfr. lovens § 143. Den samme adgang til domstolsprøvelse skal efter direktivets art. 12, 3. pkt., fastsættes for det tilfælde, at tilsynsmyndigheden ikke har afgivet udtalelse om koncessionsansøgningen inden for en frist af 6 måneder fra datoen fra modtagelsen.

Allerede efter gældende danske regler har den, der vil påberåbe sig myndighedernes passivitet, adgang til at indbringe sagen for domstolene. For udtrykkeligt at gøre det klart, at ansøgerens retsstilling er som anført i direktivet, foreslås imidlertid som § 19 a, stk. 3, indført en bestemmelse, der svarer til direktivets art. 12, 3. pkt.

Til nr. 15.

Bestemmelserne i den gældende lovs § 21, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., foreslås ophævet, da det er en selvfølge, at forsikringsrådet, forinden koncession gives, skal gennemgå ansøgningerne med bilag, eventuelt kræve yderligere oplysninger samt påse, at grundlaget for virksomheden er i overensstemmelse med den gældende lovgivning.

Den foreslåede § 21, stk. 1, svarer til den hidtil gældende § 21, stk. 2, 2. pkt., med den ændring, der følger af koncessionsprincipet.

Bestemmelsen i stk. 2 skyldes, at bygningsbrandforsikring foreslås omfattet af loven, og at hensynet til trediemands interesser, navnlig panthavernes, kan tale for at forsikringsbetingelserne skal godkendes. Disse er hidtil blevet godkendt af justitsministeriet.